

melse, som jeg ikke tror, en militært organiseret Invalidebestyrelse formaar at bestride, og den militære Sagkundskab, som gaar tabt ved denne Lejlighed, er i Virkeligheden repræsenteret ved Sagernes forberedende Behandling, saa det er unødvendigt at have den paa det Stadium af Sagen, hvor der er Tale om en Bevilling af Understøttelse.

Jeg tillader mig varmt at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie og anmoder særlig om, at Sagen saa vidt muligt maa gaa hurtigt igennem Tinget, idet jeg kan forsikre de Herrer, at Situationen i de enkelte Kontorer indenfor Finansministeriet er ganske uholdbar.

Johnsen: Efter de oplysende Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, saavel som efter de meget udførlige Udtalelser, vi nylig hørte fra den højtærede Minister, kan der neppe være Tvivl om, at der er en endogsaa meget stærk Trang til forøget Arbejdskraft og til Ansættelse af nogle flere Embedsmænd under Finansministeriet, som en ganske naturlig Følge af, at Forretningernes Mængde er tiltagen i særlig høj Grad i dette Ministerium i de senere Aar. Mod den i Lovforslaget foreslaaede Ordning har jeg ikke noget at indvende, og Folketinget har jo ogsaa tiltraadt denne uændret. Vel blev der fra en enkelt Side fremsat Indvending angaaende Ordningen paa et enkelt Punkt og foreslaaet en Ændring i saa Henseende, men det forekommer mig, alt vel overvejet, at den ved Lovforslaget foreslaaede Ordning vil være den i det hele hensigtsmæssigste.

Fra en anden Side i Folketinget blev fremdraget det uheldige i, at Embedsmændene i Centraladministrationen drive privat Erhverv, og fra den allersidste Tid foreligger der jo ogsaa et Tilfælde, der bekræfter Rigtigheden af denne Betragtning. Der er dog neppe Anledning til ved denne Lejlighed at tage dette i sin Almindelighed omfattende Spørgsmaal op til Drøftelse. Derimod anser jeg det hensigtsmæssigt, om Regeringen vilde underkaste Sagen en samlet Overvejelse. Der er for øvrigt neppe mindst Anledning til at beskæftige sig med Spørgsmaalet, for saa vidt Finansernes Centralbestyrelse angaar. Det er vel der, at Ulemperne ved, at Embedsmændene i for høj Grad drive privat Erhverv, ikke mindst kunne vise sig. I og for sig har jeg altsaa ikke noget mod selve Lovforslaget at indvende og er enig med den højtærede Minister i, at der er

Grund til at fremme det hurtigt. Jeg anbefaler det til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Madsen-Mygdal: Efter den udførlige Redegørelse for Forslagets Indhold, som vi nu have hørt af den højtærede Finansminister, og efter den udførlige Redegørelse, der findes i Anmærkningerne til Forslaget, finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Jeg er, som det høje Ting ved, ikke nogen særlig Ven af Oprettelse af nye Embeder. Jeg har tidt og ofte gjort gældende, at der kunde være Grund til at ophæve overflødige Embeder paa visse Punkter, men til Trods for denne almindelige Stilling skønner jeg, at det er absolut nødvendigt, at dette Lovforslag gennemføres. Forøgelsen af Forretningerne i Finansministeriet er nemlig saa stor, at jeg ikke skønner, at det kan gaa an at nægte dette Lovforslag sin Støtte. Der er gjort opmærksom paa, at der i Kontoret for Pensionssager i kort Tid er sket en Forøgelse paa 300 pCt. af Sagerne, og at der i Kontoret for Statsaktiver ligeledes i en kort Aarrække er en Forøgelse med 400 pCt. Grunden hertil er de forskellige organisatoriske Love, der ere gennemførte i de senere Aar, og som forøge Arbejdet ganske overordentligt.

Man kunde sige som saa — det har jeg for Resten haft Lejlighed til at gøre gældende saa ofte overfor adskillige andre Lovforslag —, at det ikke er saa heldigt, at vi faa et saa vigtigt Lovforslag som dette saa at sige i Samlingens sidste Dage. Men paa den anden Side er det, som Forslaget gaar ud paa, os ikke ganske ubekendt. Hvis vi nogenlunde have fulgt med, og det antager jeg, de fleste ærede Medlemmer have gjort, saa have vi jo lige siden i Fjor været vidende om Tilstanden i Finansernes Centralbestyrelse. I Fjor blev der gennemført en Ordning, hvorved 3die Revisionsdepartement blev overflyttet fra Finansministeriet til Krigs- og Marineministeriet. I den Anledning kom der to Henvendelser fra den daværende Finansminister Vilhelm Lassen til Folketingets Finansudvalg, som jeg vil pege paa i denne Forbindelse. I en Skrivelse af 15. Februar 1908 gør han gældende, at der ligefrem er Pladsmangel. Der var ikke blot Mangel paa Arbejdskraft, men man var ogsaa nødt til at leje nye Lokaler og foreløbig ansætte en Assistent for den Administration, der er Tale om i Dag. Under 15. Marts i Fjor kom der en ny Skrivelse fra Finansminister